

DIRECTOR

REDACTOR

Dr. AUGUSTIN POPA

Prof. DUMITRU NEDA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICĂ

ABONAMENTUL

INSERATE:

Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 LeiUn șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
invoială

Unitatea

Foale bisericescă-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Secerișul e bogat...

(+). Octava de rugăciuni pentru unirea bisericilor a trecut și ea cum trec toate în lumea aceasta. A rămas însă datoria de a păstra spiritul de largă iubire creștină al octavei și de a activa, cu vreme și fără vreme, pentru înfăptuirea cât mai grabnică și mai deplină a gândului ce i-a dat ființă. Câmpul apostolice în acest sens e larg cât lumea și fiecare fiu al Bisericii lui Hristos trebuie să-și îndeplinească fără preget partea sa de muncă. O simplă ochire fugară asupra omeniei ne convinge ușor despre aceasta.

Înainte de toate cât de mult se cade să ne îndemne la rugăciune pentru unirea tuturor privesc Bășăritului Creștin disident. Se păstrează aci atâtea străluciri de altă dată, și revenirea acestor frați la unitatea religioasă dela începuturile creștine ar însemna un aport imens pentru întărirea frontului Evangheliei în războiul tot mai înverșunat ce-l poartă necredința vremilor noastre împotriva lui Hristos și a învățăturii sale. Și când vorbim de ortodoxie disidentă, gândul ne poartă și la colosul pravoslavnic din Nord, unde furia satanică a bolșevismului știm ce ravagii nespăimântătoare a făcut. Tare ne este însă credința că se va trece nu peste mult și peste această năpasta cumplită și pe ruinele rămase se va ridica iarăși, măreață, purificată biserica cea adevărată, în legăturile iubirii cu Roma s. Petre. Rămășițele vechii biserici, aruncate de viforul bolșevic în lungul și largul lumii, au prilej să cunoască din deaproape Biserica Apusului catolic și să-și înțeleagă și îndrăgească crezul, pe lângă păstrarea rândurilor proprii. Convertirile de până acum și nucleele ruso-umite înfiripate sunt o indicație luminoasă de ce va fi ca mâine.

Semne de apropiere de catolicism și protestantism. Un glas din cele multe: Wilfred Monod, în conferința dela Stockholm, vorbind de scopul acelei întruniri, a ținut să precizeze că-i dădea de „a reformă reforma; de a îndeplini o muncă de concentrare și de filtrare; de a lupta împotriva tendințelor anarhice printr-o revenire absolută la principiul ordinii unității;... o revenire la vremea universalității și catolicității. Conferința trebuie, prin urmare, să strivească curentele centrifugale ale risipirii și să împiedice, pe toate căile, împrăștierea protestantă”.

Lumea arabă nu mai e nici ea atât de ostilă latinității ca altădată. Ambedkar, căpetenia celor mai bine de 60 milioane din casta indiană a celor ce nu pot fi atinși de semenii lor fără a se spurge, e hotărât să o rupă cu religia ce admite o căinoșie ca aceea; pe platourile asiatice, ca și în Africa și Oceania sunt tot mai multe focarele creștinismului de formă romană. Biserica lui Hristos ce luptă cu atâta eroism în Germania, Spania și Mexico, e în plin marș în toate părțile globului, deși i-se pun piedeci și îndură prigoane. Ura fără frâu și organizată împotriva a tot ce-i crez și morală creștină e un prilej binevenit pentru stringerea rândurilor creștine și unirea tuturor sub o conducere unică. — Rugăciunea noastră să susțină acest curent bine-avântat. Să-l susțină mereu și cu căldură, în peregrini tot mai largi. Troparele sf. Mitrofan al Smirnei și ruga ce le însoțește să răsunec în toate Duminecile și sărbătorile, la toate altarele noastre!

Roadă timpurie

Vlădicia dihoniei își începe activitatea — Sporește învrăjbirea și începe prigoana — Năravuri gazetărești ortodoxe

(—). Presa ortodoxă nu este mulțumită câtuși de puțin de scrisul publicațiilor noastre unite. Domnu Matei, mai ales, este cătrănit foarte. Domnia Sa, cu ai săi tovarăși, nu pot înțelege de ce noi nu jubilăm pentru istorica ispravă dela Maramureș, unde, precum se știe, s'a înființat o nouă episcopie ortodoxă pe seama vovezilor descălecători.

Iar dacă, Doamne ferește, cineva dintre noi își permite chiar oarecari critici, dacă îndrăznește să arate că noua vlădicie a dihoniei este adevărată pacoste din punct de vedere național, apoi unul ca acela săvârșește cea mai mare crimă ce se poate închipui și dom' Matei se miră că această țară tolerantă îl mai suferă pe pământul ei. — Dacă iarăși, un altul, arată fapte concrete de dușmănie și provocare la adresa bisericii noastre ori a credincioșilor ei, ori și mai rău: dacă își permite să mai pomească din când în când și câte un crâmpel de istorie ortodoxă, apoi să știe bine, că acela insultă ortodoxia și nu-i vrednic să mai respire aerul ortodox al acestei țări ortodoxe, cu atât mai puțin să mănânce o felie de pâine, care tot ortodoxă este și ea!

Este de sine înțeles, în același timp, că dâșii săvârșesc operă patriotică asmuțând opinia publică împotriva bisericii unite care, nici mai mult nici mai puțin, stă în slujba unor puteri străine și, în deosebi, a ungarilor. Atacurile cele mai mășave la adresa catolicismului în general, a bisericii noastre și arhierilor ei, sunt un drept firesc și necontestat al publicațiilor salvatoare de țară dela Cluj și dela Sibiu.

Ar fi timpul suprem să-și revină confrății din această beție grandomană și grandilocventă. Să coboare din nepătrunsa slavă ortodox națională în care se pierd și să judece lucrurile mai simplu, după biata minte omenească de pe pământ.

S'a recunoscut, oficial și neoficial, că noua vlădicie a Maramureșului este una „misionară”, având rostul precis de a surpa biserica unită. Că este numai primul pas din „marea ofensivă ortodoxă” care ne mai rezervă și alte surprize. — Ce-ar face dom' Matei dacă cineva i-ar ieși în drum cu revolverul întins, cerându-i viața? Ar zimbi galeș și ar aplauda? Greu de crezut!

De altfel, mai au confrății un nărav nu tocmai laudabil. Alarmează lumea ortodoxă cu pretinse și umflate „insulte la adresa ortodoxiei” de cari, chipurile, ar fi pline paginile noastre. În loc să-și dea drumul la fraze mari și stufoase în care se revarsă marea lor indignare pravoslavnică pentru astfel de pretinse ofense, ar face mult mai bine să reproducă fidel pretinsele afirmațiuni supărătoare și să combată obiectiv argumentele. Sunt atât de tari,

atât de superiori, atât de bine ancorați în slava celor 18 veacuri de ortodoxie națională, încât le dă mâna să discute senin și să răspundă liniștit la orice atac și la orice obiecțiune. De ce nu fac așa?

Nu este de laudat nici o altă apucătură a lor. Confundă mereu ortodoxia cu frunză și cu iarbă. N-al voie să stai nedumerit în fața logicii de Sibiu, nici să te crucești de stilul crăpat al lui dom' Matei: ai insultat ortodoxia! Să nu care cumva să te legi de proaspătul brâu roșu al lui Codrea Nuțu ori de isprăvile cooperatiste ale lui prota Munteanu dela Sighet: ai insultat ortodoxia! Să nu-ți permiți a reproduce și comenta un discurs provocator al I. P. S. Sale Visarion dela Cernăuți: ai căzut în același păcat de moarte. Ș. a. m. d. — Nu știm cui folosește această voită confuzie pe care o fac confrății; ortodoxiei cu siguranță nul!

Este ușor de înțeles, că pe această cale presa ortodoxă nu servește nici lămurirea adevărului, nici adevărata luminare a cititorilor, nici gândurile de pace confesională de care țara are neapărată trebuință. Ca să fie cu adevărat folositoare, ar trebui să-și schimbe cu totul atitudinea și metoda. Să nu mai atace și să se silească a fi obiectivă. Să condamne actele de provocațiune și de prigoană, oricine ne le-ar săvârși.

Ca un prim exercițiu, oferim una din întâmplările care au provocat mare indignare în Sighetul Maramureșului. Până și „Duminea” atât de liniștită și pașnică, a rămas adânc mâhnită din pricina ei. Iată ce ne spune, între altele, în numărul său din 25. 1. 38:

»O noapte întreagă m'am svârcolit pentru a afla gravele motive, în baza cărora »Reuniunea Altarului« din Maramureș, în seara de 19 Ianuarie în sala »Cercului Militar« din Sighet, unde până în prezent nu s'a făcut nici politică și nici prozelitism confesional, în plin public, în modul cel mai dur, incompatibil cu demnitatea de român și de creștin, ne-a ofenzat pe toți românii uniți din Maramureș, ne-a declarat război confesional, ne-a amenințat cu totală desființare religioasă și etnică, apelând și cerând pentru izbânda acestui plan și concursul jandarmeriei și armatei. Ca motive s'au spus că ortodoxii au suferit destul în Maramureș, acum nu vor mai suferi, pornesc la luptă, înaltul Guvern le va da tot concursul..

»Așa dar, gata cu frăția românească din Maramureș. Să nu ne legăm în dulci speranțe de înfrățire și unire: planul de-a suspenda, ori muta pe toți funcționarii români-uniți din Maramureș, este pregătit, de și eventual s'ar face fripturiști confesionali; vor învrăjbi și prigoni pe credincioșii români-uniți. Deci să ne strân-

gem rândurile să ne punem în gardă. Pentru ofenză cerem satisfacție!

»Domnul Vicar-general episcopal ortodox: Dr. Vasca, pe lângă toate declarațiile de dragoste din seara »revelionului«, prezidând ședința, unde ni-s'au adus ofenzele cele mai dure, în loc de a calma spiritele agitate, a secundat și ajutat de a ni se majora amenințările. Oare așa dictează principiile fundamentale ale moralei?...»

In conformitate cu noul cod gazetăresc ortodox, aplaudăm furtunos această bravură națională. Ne bucurăm că noua vladicie din Maramureș începe a da roade atât de binefăcătoare. De-acum nu mai avem nici o grijă: Maramureșul e salvat! Entuziasmul patriotic și elanul creator al Maramureșenilor, manifestat în astfel de acte eroice, umple de fericire inima fiecărui român adevărat. Suntem siguri că, pe această cale, viitor de aur are acel colț de țară »primejdut și instrăinat«!

Felicităm deci, cu pravoslavnică efusiune, pe toți aceia, căpetenii bisericești și deținători ai puterii civile, cari au ridicat la granița de nord noua fortăreață a păcii și întăririi sufletului românesc. — Felicităm pe funcționarii uniți luați la goană, cărora li-se deschide perspectivă seducătoare de a cutreiera țara în lung și larg, pe cheltuiala Statului, numai și numai fiindcă sunt uniți!

Trăiască noua fortăreață a dioniei naționale din Maramureș! Trăiască nouii stăpâni ai țării voevozilor, precucernicii misionari ai ortodoxiei! Vivat pravoslavia românească, aducătoare de ceartă și desbinare!

Spre un sinod „ecumenic“ la București? Dacă ar fi să se ia lumea după anumite ziare grăbite să aducă cele dintâi știri senzaționale și gata cu pronosticuri răsunătoare, ar trebui să credem că sinodul „ecumenic“, ale cărui lucrări preliminare în vederea convocării se zice că se vor întocmi în curând, e o realitate ce bate la ușă. Numai cât dela gând la o atare înfăptuire e o cale atât de lungă și cu atâtea pledeci, încât e întemeiată temerea celor ce se tem că vor muri fără să

vadă că s'ar fi trecut dela planul de a întocmi lucrări preliminare în vederea convocării.

Pr. Al. N. Constantinescu dela „Glasul Monahilor“ (23. 1. 38) socotește, pe bune temeiuri, că motivele cari militează azi pentru amânarea lui sunt chiar mai multe ca acum câțiva ani când s'a fost întrunit la Athos (mănăstirea Vatopedi) o comisie ce tocmai aia voia: să chibzuiască asupra celor de lipsă în vederea convocării sinodului ecumenic. Și s'a ajuns la încheierea: a se mai amâna. Motivele invocate de păr. Al. N. Constantinescu:

1. Congresul profesorilor teologi universitari, ținut anul trecut la Athena, nu numai că n'a pregătit nici un material pentru sinodul ecumenic (și doar de aceea se adunaseră în congres), dar, desbinându-se în înțelegerea problemelor esențiale de credință ortodoxă de așa că a trebuit să rămână să se discute în continuare, în celelalte capitale ortodoxe. 2. Poporul bulgar e în schismă cu întreaga ortodoxie. 3. Patriarhul Ierusalimitean, cu mitropoliții și episcopii săi, fiindcă s'au săpați la ei acasă de anglicani, la nici un caz nu-și pot părăsi, chiar acum, scaunele. 4. Un sinod ecumenic (universal) ortodox — fără biserica ortodoxă însă nici închipui nu se poate.

Prin urmare: mai încet cu sinodul „ecumenic“.

Cinematograful parohial

In cele ce urmează țin să relev și eu sprijinul pe care îl poate da astăzi cinematograful pentru realizarea diferitelor scopuri religioase, și cum poate fi el la îndemâna organizațiilor parohiale.

Cinematograful, ca orice descoperire importantă, are două aplicații: una pentru binele omenirii, cealaltă pentru distrugerea ei. Cinematograful, prin filme bune, este recunoscut de toți ca un factor educativ, cultural și moralizator de primul rang. Căci este admis de toată lumea, că acele cunoștințe, care ne vin în minte prin intuție, lasă în mintea noastră o mai a-

dâncă impresiune decât celelalte cunoștințe. În țările apusene, cinematograful este nedespărțit de școală și de orice organizație culturală și religioasă, precum și de misionarii printre păgâni. Inuși Preafericitul Părinte Papa Pius se interesează de aproape de cinematograful. Multe ani trecuți a dat îndrumări să se turneze film toate viețile sfinților, și în acest scop trimis artiști la Hollywood pentru a se specializa în această artă.

Acum de curând, anumite persoane au început să fie preocupate și în Biserica noastră de modul cum s'ar putea întrebuița proiecțiile luminoase și cinematografice pentru propagandă și educația religioasă și morală. În general, este de ajuns să se știe că o conferință este însoțită de proiecțiuni, pentru ca afinența obișnuită a publicului să fie depășită.

Despre aparatele cu proiecțiuni fixe s'au mai scris în coloanele acestui ziar. Țin să mai relev că astfel de aparate se găsesc și în București, la Casa Școalelor și la Cartea Românească, funcționând la priză și cu acumulator. Sunt unele la Casa Școalelor, care funcționează cu benzină, prețul 12000 lei. Cartea Românească are și un depozit însemnat de filme școlare și religioase. Dacă cineva dorește să pregătească însuși proiecțiuni — ceea ce e greu și va fi chiar necesar — pentru această mai trebuie un alt aparat de luat vederi, care costă și el 5000 lei.

Dar prețul enorm al filmelor și aparatelor cinematografice normale face cinematografia să devie aproape imposibilă în afară de scopurile comerciale. Dificultatea principală consistă de prezent mai ales în lipsa filmelor culturale și religioase. În anul 1935, din partea Statului, s'au pus baza unui fond de 50000000 lei anual destinat pentru propaganda națională prin cinematograful. Situația se îndreaptă.

Totuși nu e de disperat, căci s'a ivit o invenție, care înlătură aproape complet dificultățile enumerate până aici. Casa Pathé-Frères din Paris a construit un aparat, care poate fi un colaborator minunat al parohiilor, catihelilor, al Agrului și al societăților no-

□ □ Foiața „Unirii“ □ □

Leproșii

Ceremonie bisericească medievală la separarea leproșilor de familie și de societate

de Dr. N. Lupu

Cruceații evului mediu, pe lângă alte boale din Orient, necunoscute până atunci în Europa, au adus și „lepra“ atât de răspândită pe acolo încă din timpul lui Iov și al Mântuitorului, precum aflăm în sf. Scriptură. Sărmanii leproși, în Palestina erau scoși din sânul societății și siliți să trăiască pe câmp, afară de orice contact cu lumea sănătoasă. Trebuiau să fie totdeauna departe de cel sănătos, cel puțin de o aruncătură de piatră, ca să nu molipsească și pe alții, și din acest motiv oricine avea drept să bată pe leproși cu pietrii, ca să-i silească să stea totdeauna cât mai departe. Ei îndată ce vedeau că se apropie cineva, fugeau cât puteau ca să nu-l ajungă eventual vre-o piatră aruncată de vre-o mână puternică și să le mărească durerile, cari și așa erau destul de mari. În Evangheliile încă aflăm că cei zece leproși dela hotarele Samariei, de departe au strigat Mântuitorului: — Isuse, învățătorule, ai milă de noi!

Aceeași boală o contraseră mulți dintre luptătorii cruciați, dar iubirea creștinească nu-lăsa să rățăcească pe câmp în mijlocul capriciilor naturii, ci pentru ei se ridicară spitale

anume, unde erau îngrijii de călugări, mai cu seamă de „Frații sf. Lazar“ sau „Lazariști“, întemeiați la 1154 lângă Orleans în Franța, în casa dăruită de Ludovic VII al Franței, și cari la 1257 se transformară în ord cavaleresc, dar cu același scop, adică îngrijirea leproșilor. Spitalele lor se numeau „Lazarete“, după numele ordului lor, și „leproserii“.

Erau rari cazurile când cineva să se vindece de lepră, dar nu erau tocmai rari când și îngrijitorii să se contamineze, pe lângă toate mijloacele preservative ce foloseau.

În Franța, îndată ce se observau la cineva semnele leprei, bolnavul era dus la Lazaret, ca să fie separat de societate și de familie. Separarea aceasta se făcea cu o anumită ceremonie, după cum aflăm într'un Ritual al bisericii din Reims publicat la 1585.

Bolnavul mergea înainte la o anumită distanță, iar după el preotul cu cotta și patrafirul și credincioșii în procesiune, precum și membrii familiei. La Lazaret îl întâmpina fratele care avea să-l îngrijască, și îi arăta chilia care îi va servi de locuință, apoi aducea preotului toate lucrurile necesare pentru ceremonie. Preotul mai întâi rostea o rugăciune, apoi citea această exortatie, pe când poporul stetea în curte, dar aproape, așa încât putea să audă totul, mai cu seamă că preotul trebuia să rostească totul cu voce înaltă:

— Fratele meu, scump săracuț al bunului Dumnezeu! Suferind cu răbdare întristarea, necazurile, boala, amărăciunile și alte răutăți din lumea aceasta, ajungi în Paradis, unde nu este

nici o amărăciune, ci totul este curat și plăcut, totul e nepătat și mai strălucitor decât soarele. Să dea Dumnezeu să ajungi acolo. Și vei ajunge dacă vei rămânea pentru totdeauna un bun creștin și îți vei purta cu răbdare crucea și toate necazurile. Dumnezeu îți va da harul său, pentru că — frate dragă —, despărțindu-te de ai tăi și de oamenii cu cari ai trăit, e decât despărțire trupească. Cu sufletul tu vei fi întotdeauna în mijlocul nostru și vei participa la rugăciunile noastre și de sfintele slujbe din biserică, ca și cum ai fi de față.

De trebuințele tale se vor îngriji de Dumnezeu înainte alții, și Dumnezeu nu te va părăsi, dar nu-l vei părăsi tu mai întâi. Fi deci cu răbdare, și Dumnezeu să fie cu tine. Amin.

După această exortatie, urmau cele 12 prelușii legale în felul următor:

1. De acum — frate dragă te opresc a mai intra în biserică, în mănăstire, de a merge în târg, sau la moară, sau în prăvălie, sau în alt loc unde sunt oameni.

2. Te opresc de a mai umbla fără haină de lepros, ca să fi cunoscut de toți, și de a mergea te opresc a umbla desculț.

3. Te opresc de a-ți spăla mâinile, și de a-ți pune vre-o haină, sau altceva în râu sau la fântână, și să nu beai decât din vasul care ți-se va da, și să nu folosești alte obiecte afară de ale tale.

4. Te opresc să atingi vre-un lucru care îl cumperi sau vrei să-l târguiești, înalt de a fi al tău.

5. Te opresc să intri în cârciume. Dacă cineva îți dă vin sau că îl cumperi, fă să-l toarne în vasul tău.

stre de misiuni în răspândirea culturii religioase pretutindenea. Acest aparat, numit *Pathé Baby*, deși este mic și ieftin, e un aparat foarte serios, solid și practic. Aparatele acestea, prin simplitatea lor, sunt imposibil a se defecta și nu necesită cunoștințe speciale de mecanică. Cele mai mari avantaje pe care le aduce acest aparat rezultă din faptul că el nu necesită cunoștințe speciale de mecanică. Cele mai mari avantaje pe care le aduce acest aparat rezultă din faptul că el nu întrebunțează film de mărime normală, ci un film mult mai îngust, de 6x9 mm, adică de o suprafață de 9 ori mai mică decât filmul universal, deci costă de 9 ori mai puțin. Cu toate că filmul e așa de mic, el permite reprezentări clare și luminoase pe o pânză în mărime de 150 pe 2 metri. Un dispozitiv mecanic foarte ingenios permite o mare economie de film la titluri, pentru că automat aparatul se oprește la fiecare titlu atât timp cât e necesar pentru a fi citit, fără pericol de a se aprinde.

Aparatul de cinematograf *Pathé-Baby* costă 6000 lei. El este mic ca o lampă de masă și se poate adapta la orice contact electric. Greutatea 2—3 kgr. Pentru localitățile cari nu au curent electric, aparatul funcționează prin curentul produs de un „Magnetou“, care se aplică direct aparatului proiector. Magnetoul costă 4000 lei. Mănuirea aparatului e extrem de simplă. O singură manivelă, care se poartă foarte ușor, pune aparatul în funcțiune. În localități cu electrică aparatul poate funcționa automat, grație unui mic motor, care se poate adapta și ulterior. Acest aparat își are reprezentantul său în București, str. Academiei 4, unde se află și un mare număr de filme religioase, morale și distractive, filme de 10, 20 și 100 metri. Astfel de filme editează casele *Bonne Presse* și *Pathé-Frères* din Paris. Un film de 10 m. se cumpără cu 100 lei, și durează 5 minute. Un film care durează 2 ceasuri costă 2000 lei. După cum se vede, se poate cumpăra un film cum ai cumpăra o carte. Plătind o taxă de 1 leu de metru, filmul se poate schimba, obținând în locul lui un alt film cu alt conținut, pe care

și-l alegi din catalogul magazinului. Acest aparat poate produce și proiecții fixe, ceea ce aparatele normale nu pot.

Personal folosesc un astfel de aparat de 2 ani și sunt foarte mulțumit de rezultate.

Țin să mai amintesc încă un mare avantaj ce prezintă acest aparat. Cu 5500 lei se poate cumpăra un aparat special de înregistrare de filme. Într'un film de 10 m., care va costa 150 lei, se pot pune peste 1200 tablouri fixe, sau un număr mare de scene mișcătoare. Aceste scene le pot juca copiii de școală, iar tablourile fixe se pot lua din cărți. Se pot filma apoi congresele Agrului, pelerinajele și procesiunile religioase, precum ori și ce moment important din viața Bisericii noastre, cari filme vor putea fi văzute de toate organizațiile religioase, rămânând și ca documente a vremurilor trecute, cari se pot reînvia oricând.

Ar fi bine ca toate centrele diecezane ale Reuniunilor de misiuni să-și procure aparate și filme pe cari să le pună la dispoziția organizațiilor religioase din parohii. Dacă acest lucru nu se face, atunci este foarte binevenită ideea *păr. I. Ploscar* și *V. Lupu* de a se pune cât mai curând bazele unei asociații a filmului religios. Ori cât de modest va fi începutul, sunt sigur că în scurt timp această asociație va lua o dezvoltare frumoasă și activitatea ei va fi de mare folos pentru Biserică.

Și acum și o listă cu unele titluri de filme. Subliniez că e vorba de filme mișcătoare, nu proiecțiuni fixe:

Viața D-lui Isus Hristos, 200 m. — Judecata lui Solomon, 30 m. — Iosif vândut de frații săi, 200 m. — Bernadeta și aparițiile dela Lourdes, 40 m. — Sf. Cecilia, 80 m. — Sf. Tarcisius, 80 m. — La legende de Saint Nicolas, 20 m. — La Samaritaine, 40 m. — Le sacrifice d'Abraham, 40 m. — Les disciples de Emaus, 40 m. — Ordinul Misiunii Africane, 20 m.

Misiunile și șezătorile cu cinematograf, începute și sfârșite cu rugăciuni și cântări religioase, însoțite de câte o conferință și de explicațiuni multe, cu aplicări la viața de toate zilele, la rătăcirile sectare, la vițiile locale etc,

date în timpul filmului (filmul se poate opri la orice scenă) și urmate la sfârșit de distribuția gratuită sau cu preț redus a unui stoc de broșuri religioase, lasă o impresie extraordinară de sguduitoare asupra celor prezenți. În acest mod credincioșii vor fi întăriți sufletește în contra sectarilor de tot felul.

Pr. Aurel Rusu

Preoți premiați. Academia Franceză, respectând o tradiție de pe vremea lui Ludovic XIV, împarte premii nu numai pentru prestații științifice și artistice ci și pentru realizări caritative și sociale impunătoare. Acesta-i așa zisul „*Premiu al virtuții*“. Anul trecut l-au primit doi preoți catolici.

Unul din aceștia e părintele *Bégin*, călugăr redemptorist, francez de origine. De 35 de ani numitul rob al lui Hristos face apostolie departe de patria sa, în Varșovia, la un spital de sub conducere evreiască, dar unde se află și mulți creștini. Toți aceștia — cum scrie „*Schönere Zukunft*“ 23 1. 38 — rămânău fără mângăierile religiei, dacă nu le purta grijă P. Bégin. Care mai are la dosarul apostoliei sale și alte opere caritative: bucătării populare, grădinițe pentru copii și așezăminte de binefacere. „Numele său este egal cu iubirea, credința și nădejdea“, cum îl caracterizează ambasadorul Franței în Varșovia.

Al doilea premiat e *Abbé Jourdan*, un preot de mir din micul ostrov Chausey din apropierea coastelor normande. Locuitorii acestei insule sunt pescari săraci, izolați de lume mai ales toamna și iarna. Pr. Jourdan duce în mijlocul lor o viață de jertfă. Le este nu numai păstor sufletește, ci și dascăl, medic și sfătuitor la toate nevoile. A înființat o frumoasă bibliotecă publică și vara ține școala în liber, cu tineretul insulei. Războiul mondial l-a făcut pe front, ca samaritan îndurător.

... De eroii datorinței apostolice de prin satele și cătunele noastre, cine se ocupă? — Și nu încapă îndoială că am avut și avem și noi de aceștia.

6. Te opresc să te atingi de altă femeie afară de a ta.

7. Dacă te întâlnești cu cineva în drum și acela îți vorbește, te opresc a-i răspunde înainte de a te fi așezat dinjos de vânt, așa că vântul să sufle dela el spre tine și nu dela tine spre el.

8. Te opresc să umbli pe străzi strâmte unde întâlnindu-te cineva să nu te poată încunjura.

9. Dacă umbli pe câmp, te opresc să atingi cumpăna sau sfoara vre-unei fântăni, sau altceva înainte de a-ți fi tras mânușile în mâni.

10. Te opresc să atingi vre-un copil sau să dai cuiva ceva.

11. Te opresc să mânânci sau să beai în tovărășia cuiva, decât de pe măsurăta ta.

12. Te opresc să mânânci sau să beai, decât din vasele tale.

Apoi după aceea preotul lua pământ adus din cimiter și îl presăra bolnavului pe cap:

— Mori pentru lume, ca să renaști lui Dumnezeu; și rostea cu glas mare următoarea rugăciune:

— O Isuse Răscumpărătorul meu, care m'ai zidit din pământ și m'ai îmbrăcat în trup, fă să reînviez în ziua cea de apoi.

După această rugăciune poporul cânta: Tulburatu-s'au oasele mele, și s'a mâhnit întru mine sufletul meu. Aliluia. Doamne îndură-te spre noi și ne dăruiește sănătate.

Preotul citea evanghelia celor zece leproși, apoi îl dădea una câte una lucrurile cari aveau să le folosească în lazaret. Dându-i anume un

cearceaf numit „Housse“, îi zicea: — Primește frate acest vesmânt, și poartă-l în semn de umilință, fără de care îți este interzis a ieși din locuința ta, în numele Tatălui, și al Fiului, și al Spiritului Sfânt. Amin. Apoi îi dădea vasul de apă zicând: — Primește acest vas în care ți-se va da de băut, și ține minte că sub pedeapsa neascultării, ești oprit a bea din râu, din fântână sau din izvor, și de a-ți spăla vasele sau rufele sau orice ar fi atins trupul tău.

Îi dădea apoi un clopoșel zicând: — Ține acest clopoșel, pentru a-ți aduce aminte că-ți este interzis a vorbi cu cineva, afară de cei asemenea ție. În caz de necesitate sau când îți trebuie ceva, sună clopoșelul, și astfel lumea sănătoasă te va auzi, cei chemați te vor servi, iar alții se vor sili să te înconjoare.

Îi dădea apoi o pereche de mânuși, cu aceste cuvinte: — Ia aceste mânuși, ca să știi că ți-e interzis să atingi ceva cu mâinile goale, decât lucrurile tale, și că aceste mânuși nu trebuie să ajungă în alte mâni.

La urmă îi mai dădea o corfă zicând: — Primește corfița aceasta în care vei strânge ceea ce sufletele bune îți vor da, și adu-ți aminte să te rogi lui Dumnezeu pentru binefăcători.

Îi binecuvânta apoi toate rufele, vesmintele de pat, obiectele pentru masă, și tot ce era în celulă, stropindu-le cu apă binecuvântată. Apoi închizându-i ușa zicea: — Iată odihna mea cea de-a pururea. Aici voi locui. Ea este ținta dorințelor mele. Înaintea ușii implânta o cruce mare de lemn, de care se prindea cu un

cui o cutie, în care se puteau pune milosteniile dăruite de credincioși. Apoi preotul îngenuchind împreună cu toți cei cari l-au însoțit pe bietul lepros până aci, se ruga cu glas mare: — Doamne Dumnezeu atotputernice, care prin patimile și suferințele unuia născut Fiului tău ai sfârșit mândria dușmanului celui dela început; dăruiește robului tău răbdare și tărie, ca să-și poată purta cu evlavie și zmerenie greul care a căzut asupra lui. — Poporul răspundea Amin. Apoi cu crucea înainte în procesiune se întorceau toți la biserică, de unde fiecare mergea la ale sale.

Pentru leproși în evul mediu se avea o considerațiune deosebită. Erau socotiți anume ca niște mucenici, și erau numiți „bolnavii lui Dumnezeu“, săracii lui Isus, frații creștini nenorociți, și se credea că pentru ei Dumnezeu are o dragoste specială, cum a avut față de Iov, de Simion Leprosul din Evanghelia, de Lazar cel sărac și plin de bube; și din acest motiv în multe biserici la moartea vre-unuia l-se făcea slujba ca pentru mărturisitorii credinței. În amintitul Ritual din Reims se zice: — La liturgia unui lepros nu trebuie să se mai zică: — Gura dreptului va grăi înțelepciune —, care se zice la Mărturisitori, și cum s'a obișnuit până acum în unele locuri (Nec debet dici missa: Os justi meditabitur sapientiam, ut pro Confessore, quemadmodum hactenus fieri solebat in aliquibus locis).

Stiri mărunte

Nou canonic mitropolitan. In consistorial de Miercuri, pentru locul rămas vacant în urma morții regretatului pâr. Ștefan, cândva Roșianu, a fost ales canonic mitropolitan pâr. **AUGUSTIN FOLEA**, directorul cancelariei Mitropolitane. — Sincere felicitări!

La fondul „Ștefan Roșianu” au mai contribuit următorii: Rvs. **Augustin Folea**, canonic, Blaj: 1000 lei; Rvs. **L. Vida**, canonic, Baia-Mare: 1000 lei; d. **N. Negruțu**, dir. lic. Dumbrăveni: 1000 lei; Reun. „**Sf. Maria**” a femeilor rom. unite din Cluj: 1000 lei; pâr. **Ioan Crișan** dela Cancelaria Mitropolitană, Blaj: 200 lei; pâr. **Dumitru Neda**, prof. de teologie, Blaj: 500 lei și **Studentii** în teologie, Blaj: 250 lei.

Irlanda și-a schimbat numele. Cu ziua de 29 Decembrie trecut a intrat în vigoare noua constituție a Statului Liber al Irlandei. Și tot cu acea zi numele oficial al fostei Irlande va fi **Eiré**, cum se numea odinioară. Regele Marelui Britanii, carele e Suveranul formal al noului stat nu-i menționat în constituție. Cu toate acestea el are dreptul de a reprezenta Eire în raporturile cu statele străine.

Locale. Miercuria viitoare, de praznicul **Intâmpinării Domnului**, va predica în catedrală pâr. **Dr. Nicolae Lupu**, prof. de teologie, iar **Duminea** ce-i urmează, a **Hanaanencei**, va predica pâr. **Dr. Leon Sârbu**, duhovnicul Seminarului Teologic.

— **Lunia** trecută, de **Ziua Unirii**, s'a ținut în catedrală un Tedeum sărbătoresc, pontificat de pâr. **Dr. Ioan Sâmpăleanu**, canonic, în sobor de preoți. Au fost reprezentate autoritățile locale bisericesti, școlare și civile. Tot atunci au fost aranjate festivități cu programe ocazionale la toate așezămintele școlare blăjene.

„Ziua Orientală” dela Köln. Asociația Academicienilor Catolici din Colonia a aranjat luna aceasta o zi orientală, desbătând, în cadrele ei, tema: **Evlavia Răsăritului Creștin**, privită din mai multe puncte de vedere. S'a conferențiat cu acest prilej despre spiritul evlaviei răsăritene; despre icoane; despre liturghie și Biserica Răsăriteană și despre liturghia sf. **Ioan Gurădeaur**. Punctul culminant al zilei l-a format sf. liturghie slujită după rital bizantinoslav.

Noul vlădici băștinași în Asia. Arhidieceza **Toledo** avea în fruntea sa pe **Msgr. Chambon**, francez. Printr'un decret recent al Congregației de Propaganda Fide, titular al acestei eparhii a fost numit japonezul **Petru Doi Tatsuo**, preot de mir. — La **Sienshten** pân'aci episcop era **H. Leroart S. I.**, francez. În locul acestuia, retras pentru bătrânețe, a fost numit **P. Francisc X. Tchao**, S. I., chinez. Și pretutindenea în teritoriile misionare, băștinașii sunt preferiți la slujbele de mare cinste și grea răspundere.

Isprăvi înfiorătoare. Cercetările întreprinse asupra „activității” roșilor în Asturii (Spania) au desvăluit lucruri îngrozitoare. Așa, s'a constatat că numai în partea de Asturii recucerită de naționaliști la sfârșitul lui Noemvrie trecut, bolșevicii au asasinat 110 preoți de mir și 20 călugări. Furiei marxiste i-au căzut jertfă, tot acolo, 538 biserici. În orașul **Gijon** un singur lăcaș de închinare a rămas nedistrus, toate celelalte fiind date flacărilor, ori dărimate. — În eparhia **Malaga** din 328 de biserici au mai rămas 42. Jumătate din clerul de mir și 75% dintre călugări au fost asasinați.

„Viață nouă între ziduri vechi”. Gazetele italiene, și după ele altele străine, scriu sub acest titlu despre mănăstiri bătrâne, părăsite forțat, cari acum am căpătat locuitori noi.

Așa e chinovia carmeliților din **Barî**, de unde-i fugărise **Napoleon I** pe călugări. Urmașii târziu a acelora au intrat deunăzi în vechea lor moștenire. — La **Monte Ortone** lângă **Padua**, Salesienii au luat în stăpânire străvechea mănăstire ai **augustinienilor** zidită la 1428. — Zidurile mănăstirii **carthausiene** din **Capri** s'au încălzit și ele: au devenit casă a canonicilor regulari de **Lateran**.

† **Ioan Pușcariu**, secretarul general al primăriei orașului **Alba-Iulia**, a trecut la cele veșnice **Miercuri**, în 26 Ian., în anul 51 al vieții și 15 al fericitei sale căsătorii. — **Odihnească în pace!**

Anunț. Se aduce la cunoștință generală că la **Oficiul poștal** de reședință **Blaj**, în cancelaria subsemnatului, se va ține **licitație publică** cu oferte închise și sigilate, în ziua de **7 Februarie 1938**, orele 10 dimineața, pentru **reconcesionarea antreprizei poștale „Blaj-Roșia de Secaș”**. — Amatorii sunt rugați a lua cunoștință de caetul de sarcini, care se poate vedea zilnic în biroul meu între orele 8—12 și 15—18, când pot să ceară oricare alte lămuriri asupra acestei concesiuni. Odată cu oferta, concurenții vor depune o garanție în numerar de 5% din subvenție pe timp de 2 ani. — **Diriginte de reședință:** ss. Indescifrabil.

Nr. 400—1938

Concurs la ajutoare

Cu termenul de 1 Martie 1938 publicăm concurs pentru împărțirea următoarelor ajutoare, din fondurile arhidiecezane, destinate tinerilor cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Sterca Șuluțiu.

1. Șase (6) ajutoare à 4000 lei, patru (4) ajutoare à 3000 lei și douăsprezece (12) ajutoare à 2000 lei, pentru tineri, cari studiază, la facultățile de litere, drept, medicină, științe, la politehnică, Academii comerciale și de Agricultură.
 2. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevi de liceu din clasele superioare.
 3. Șasesprezece (16) ajutoare de câte 600 lei, pentru elevi de liceu din clasele inferioare.
- La împărțirea acestor ajutoare vor fi preferiți consăngenii fundatorului.

II. Din fundațiunea Vancea cassa-arhidiecezană.

1. Un (1) ajutor de 3000 lei pentru tineri, cari studiază la Universități.
2. Un (1) ajutor de 2000 lei pentru tineri, cari studiază la Academii.
3. Un (1) ajutor de 1500 și trei (3) ajutoare de câte 1000 lei pentru elevi cari studiază la liceul de băieți din Blaj.
4. Opt (8) ajutoare à 600 lei pentru elevi dela școala normală de învățători din Blaj.
5. Două (2) ajutoare à 1500 lei și două (2) ajutoare à 1000 lei pentru eleve cari studiază la școlile secundare din Blaj, având preferință fiicele de preoți arhidiecezani.
6. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 250 lei pentru ucenici de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea-Alumnate.

Cinci (5) ajutoare à 1000 lei pentru eleve sau elevi dela școlile secundare din Blaj, cari sunt alumni ai internatelor de pe lângă școlile respective.

Consăngenii fundatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus”, fiii preoților nostri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Simeon Pop Matelu.

Două (2) ajutoare de câte 1500 lei pentru tineri, cari studiază la vre-o școală superioară (universități, academii etc.), consăngenii având preferință.

V. Din fundațiunea Augustin Laday.

Trei (3) ajutoare à 1000 lei, cu preferință pentru astfel de tineri, cari se pregătesc

pentru cariere: industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VI. Din fundațiunea Ioan Muntean.

Două (2) ajutoare à 500 lei pentru elevi dela școala normală de învățători din Blaj.

VII. Din fundațiunea Constantin Alutan.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru tineri, cari studiază la Universități, Academii, sau la școlile secundare de ori ce fel, având preferință rudele.

VIII. Din fundațiunea Alexandru Filip.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru elevi de școli secundare. Consăngenii au preferință.

IX. Din fundațiunea Dionisiu St. Șuluțiu.

Două (2) ajutoare à 1000 lei pentru studenți universitari și pentru elevi de școli secundare.

X. Din fundațiunea Demetriu Muntean din Bradu.

Două (2) ajutoare à 250 lei pentru ucenici de meserii din distr. Sibiu.

XI. Din fundațiunea Dr. Isldor Marcu.

Patru (4) ajutoare à 600 lei, destinate cu preferință pentru consăngenii ai fundatorului, în locul prim descendenți ai fraților săi, cari învață la industrie, comerț, sau alte școli.

De ajutoarele, date din fondurile arătate mai sus, se vor putea împărțiși tineri români uniți cu purtare bună și progres în studii.

Concurenții vor avea să înainteze cererile către Ordinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj, în termenul prevăzut mai sus, adică **până la 1 Martie 1938**, cel mai târziu, însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar (1936—37) în copie autentică.
2. Extras de botez dela preot.
4. Certificat de frecvență pentru anul școlar corect (1937—38). Pentru elevii dela școlile secundare, arătarea notei medii dela finea semestrului încheiat.

Pentru **dovedirea consăngenității** cu fundatorul, se vor anexa certificate dela oficiile parohiale, ori dela alte autorități, însoțindu-le cu schema genealogică, care să arete gradul de înrudire.

Blaj, din sedința consistorială ținută la 19 Ianuarie 1938.

Dr. Alexandru Nicolescu
Arhiepiscop și Metropolitan

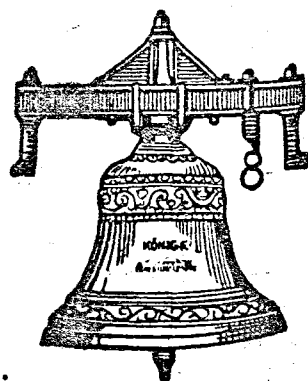
FRIDERIC HÖNIG

ARAD, STRADA BARIȚIU 10—21

Cea mai veche și mai mare turnătorie de clopote din România.

Fondată la anul 1840

La comandă fabrică clopote de orice mărime, din cel mai curat bronz pentru clopote, pe lângă garanția mare și cu prefixarea precisă a tonurilor. Invenție proprie licențiată.

Rechiziți și scane de fer pentru clopote. Motoare electrice pentru clopotit. — **Telefon 376.**